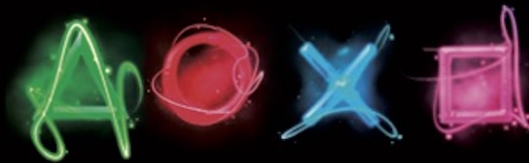

Lawrence J. Andrews

levelUP!

*Használati útmutató
az élet játékához*

 Publio

levelUP!

Használati utasítások az élet játékához

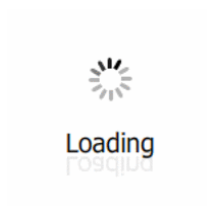
Lawrence J. Andrews

2016

Publio Kiadó

www.publio.hu

Minden jog fenntartva!

1. szint - bevezető

Egy ilyen cím után, úgy érzem, némi magyarázattal tartozom e könyv tartalmát illetően. Ezt meg is fogom tenni, előbb azonban jöjjön némi felvezetés. Világ életemben megszállott útkereső voltam. Próbáltam rájönni a dolgok nyitjára, afféle általános igazságokra, melyek segíthetnének megérteni azt, amit mi emberi életnek nevezünk. Olyasmi után kutattam, ami támpontot, és végső soron értelmet adhat döntéseinknek, tetteinknek. Természetesen velem is elhitettek sok zagyvaságot az életről, mint például, hogy „nem minden fenékig tejfel”, vagy hogy csak nagy erőfeszítések árán juthatunk előrébb. Baromság! Napestig sorolhatnám az efféle hazugságokat, melyek vírus módjára terjednek a társadalomban, megfertőzve egyéneket és közösségeket egyaránt, tönkre téve családokat, megkeserítve nagyszerűnek ígérkező életeteket.

Én már egészen fiatalon tudtam, éreztem, hogy ebből köszönöm szépen, de nem kérek. A szüleim és a társadalomnak azon szelete, melynek ki voltam téve hosszú éveken át, olyan jövőképet festettek elém, melyre, ha ránéztem, az a határozott érzés fogott el, hogy *inkább a halál...* Igazán szerencsésnek mondhatom magam emiatt. Hogy miért? Mert épp ez a kritikus és sok szempontból elutasító hozzáállás indított el valami sokkal nagyszerűbb felé, mint amiről valaha is álmodni mertem gyerekként. Valahogy mindig is ösztönösen éreztem, hogy nem azért jön az ember a világra, hogy kijárja az iskolát, képesítést szerezzen, elmenjen napi nyolc órában ücsörögni egy olyan helyen, ahol kánonban zúgnak körülötte a nyomtatók és a számítógépek, eltartsa magát és a családját, majd nyugdíjba vonuljon és csendesen készüljön a halálra. Nem! Egy cseppet sem volt inyemre ez az elgondolás, és úgy gondoltam, ha valóban ennyi az egész, akár át is ugorhatnánk, nemde? Tökéletesen értelmetlennek láttam egyetlen szalmaszálat is keresztbe tenni azért, hogy egy ilyen életet tudhassak magam mögött.

Kétségbeesésben és heves lázadásomban aztán sok mindenhez folyamodtam, amitől megoldást reméltem. *Kell lennie valami másnak...* - ismételtettem egyre. Aztán ahogy kirajzolódott előttem a válasz, hogy mégis mi a fenét művelünk mi ezen a Föld nevű bolygón és ugyan miért, szenvedélyemmé vált, hogy ezt másokkal is megosszam. Úgy találtam, rengetegen sínylődnek abban a mókuserékben, amelyet az imént felvázoltam és még csak belegondolni sem merek, mit érezhetnek nap mint nap, mikor felkelnek az ágyból és kitámolyognak a konyhába egy nagy adag koffeinért. Bár ki tudja, lehet, hogy már semmit...

Ha hasonló dilemmával küszködsz, mint ahogy én tettem anno, nos, meghoztam számodra a jó hírt: nem kell beilleszkedned a sémába, sőt, felejtse el az egészséget! Az élet nem arról szól, amiről az emberek 90%-a gondolja. Az élet sokkal több annál! Ezek az emberek nem gondolkodnak. Akár a birkanyáj, mennek azok után, akik éles hangon kiáltozzák a maguk igazát, és akik maguk is az ostoba nyájból emelkedtek ki. (Kérlek, nézd el nekem ha néha kissé nyersen fogalmazok, de valahogy muszáj elérnem, hogy meghallad a mondanivalóm.) Egymást hülyítik meg, és egymás fejét tapossák bele az iszapba.

Akad tehát bőven dolga a hozzám hasonlóknak, akik valamilyen beteges oknál fogva abban lelik örömeiket, ha fényt gyűjthetnek a társadalom kollektív tudatának homályában. Fontos leszögezni, hogy természetesen az ég világon senkit nem akarok befolyásolni abban, hogy hogyan éli le becses kis életét, ahogyan senki felett nem áll szándékomban ítéletet mondani sem (hupsz, talán mégis megtettem). Az én célom csupán annyi, hogy bepillantást engedjek neked és másoknak abba a világba, amelyet sokan igyekeznek eltitkolni előled. Hogy lásd, miként lehetne másképpen élni és

tevékenykedni, ha már egyszer ide csöppentünk a fizikai valóság színpalcai közé. Miután ezt megtettem, természetesen jogodban áll úgy dönteni, hogy beállsz a sorba és egy ócska, középszerű élettel csapod be önmagad (jaj, már megint ítélekem...), ahelyett, hogy valóban megélnéd a nagy kalandot. Sőt, ahhoz is jogod van, hogy most azonnal becsukd ezt a könyvet és vissza tedd arra a polcra, amelyiken találtad. Rajta! Vedd csak be a pirulát, és felejtse el, hogy létezik a Mátrix!

Nem titted? Remek! Ez esetben, úgy hiszem, mi ketten egész jól össze tudunk majd dolgozni, noha talán nem feltétlenül fogsz mindennel egyet érteni, amit a következő oldalakon kifejtök majd.

- De... Most akkor miről is szól ez a könyv???

Egész egyszerűen saját életfilozófiámat szeretném veled megosztani, mindazon igazságok alapján, melyeket felfedeztem, kikutattam magamnak, miközben rögzös útvésztoímet jártam. Azt szeretném, ha úgy tekintenél az életre, ahogyan én, legalább egy rövid ideig. Ha ezt megteszed, lehetőséged nyílik eldönteni, hogy ez az újfajta szemlélet vajon jobban szolgál-e téged, mint a kollektív társadalmi ostobaságok (na jó, tényleg befejezem), vagy sem. Mint mondtam, nem várom el, hogy szentírásnak vegyél minden egyes szót, amit papírra vetek, azt pedig végképp nem, hogy gondolkodás nélkül kövesd őket. Még mit nem! A legfontosabb lecke, amire meg akarlak tanítani éppen az, hogy gondolkodj! Van egy mondás (már nem is emlékszem, melyik neves motivációs előadó szájából hallottam, így remélem megbocsát nekem, ha a nevét nem teszem közzé), miszerint az emberiség 2%-a gondolkodik, 3%-a azt gondolja, hogy gondolkodik, a maradék 95% pedig inkább végezze magával, mintsem, hogy gondolkodnia kelljen. Nos, szomorú, de van benne némi igazság, ugye belátod?

Itt vagyok tehát, ide s tova három kész könyvvel a hátam mögött (és rengeteg másikkal, melyeket nagy örömmel forgattam, és neked is csak ajánlani tudom őket), és azt próbálom neked elmagyarázni, hogyan is képzelem el az életet. Akkor mégis honnan ez a cím és mi köze van mindennek a videójátékokhoz? Több, mint azt elsőre gondolnád. Várj, elmagyarázom!

Hosszadalmas (és nem éppen zökkenőmentes) útkeresésem közepette szembetaláltam magam a játékfüggőséggel, amely, fiatal koromhoz képest, viszonylag hosszú ideig elkísért. Függőség ide vagy oda, azelőtt és azután is szívesen fordultam a virtuális világ nyújtotta élvezetekhez, ami talán nem is csoda, hiszen teljes mértékben kiábrándultam a való életből. Aztán, miután lejöttem a „szerről”, hosszú éveken át kísértett a gondolat és a vágy, hogy újra nekiüljek. Ám akkor már bölcsebb voltam. Tapasztalatból tudtam, hogy bármi is legyen az, ami annyira vonz „odaát”, az csakis látszatmegoldás lehet és egy valódi probléma elkendőzése. Éreztem, hogy valami hiányzik az életemből, amit muszáj valamivel helyettesíteni, innen ez az égető vágy. Ám az úr, amit kezdetben kitölteni látszott a varázslatos kalandozás a virtuális térben, idővel ugyanúgy visszaköszönt. Már a játékok sem enyhítettek a tüneteken. Függőségem vége felé már tisztán éreztem, hogy semmi értelme az egésznek. Addigra ráadásul a kapcsolataim is alaposan leépültek, az eredményeim vészes hanyatlásnak indultak, és egyfolytában rettegtem az időről-időre beálló áramszünetek miatt. Valahol száználmasnak találtam magam. Tudtam hogy ez így nem élet, de féltem, mit találnék egykori életem helyén, ha egyszer tekintetem a képernyőn kívülre irányítanám. Nos igen, nem volt könnyű.

Onnantól kezdve eldöntöttem, hogy soha többé, ám valahányszor megjelent a kísértés, valamit kezdenem kellett vele. Egyre csak azon töprengtem, mi lehet olyan vonzó számomra egy másfajta világban, és mi az, ami a fizikai életemből hiányzik. Miért jobb egy virtuális világ, mint az, amelyik az ablakon túl köszön vissza rám? Mi az, ami a videójátékokban megvan, de az életből hiányzik? Nos, hogy röviden összefoglaljam a könyv tartalmát, és hogy jó előre leljem a poént: SEMMI. De tényleg. Ahogy azt majd látni is fogod, minden csak megértés kérdése.

Rájöttem, hogy az élet voltaképp pontosan olyan, mint kedvenc videojátékaink, csak nagyban. Ugyanazt a sémát rá lehet húzni, sőt, az élet olyan extrákkal is rendelkezik, amelyeket a virtuális valóságok megalkotói soha nem fognak tudni leutánozni. Ez lesz lényegében a vezérfonal, amely mentén részletekbe menően kifejtem az elképzeléseimet. Mindazonáltal lenne két aprócska megjegyzésem, melyeket fontosnak tartok kihangsúlyozni, mielőtt továbblépnék.

1.) Ez a könyv NEM csak játékfüggőknek szól.

Bár megeshet, hogy ők profitálnak belőle a legtöbbet, nem csak nekik szeretnék újat mondani. Mindenkihez szólok, aki hajlandó kitekinteni a saját kis gondolataiból, hogy meghallgasson valami újat. (Mellesleg, ha a saját fejünkbe zárkózunk be a külvilág elől, az gyakran kártékonyabb tud lenni, mint egy függőség.) Ebből a könyvből mindenki tanulhat, és mindenki meríthet ötleteket, függetlenül attól, hogy ismer-e videojátékokat vagy sem. A célom ugyanis nem az, hogy bemutassam, miből áll egy ütős kis játék, épp ellenkezőleg! Azt akarom megmutatni, miből áll *az élet*. A második megjegyzésemet voltaképp már ismertettem is, hiszen így hangzik:

*2.) Nem kell, hogy nagy gamer legyél,
hogy megértsd a mondandóm lényegét.*

Lehet, hogy még soha az életben nem ültél le egy jó GTA elé. Talán fogalmad sincs, mi az a StarCraft, WoW, vagy a LoL. Hallottad már azt, hogy Sims vagy GuidWars? Super Mario esetleg? Nem? Annál jobb! Tégy magadnak egy szívességet és ez maradjon is így. Ha elolvasod ezt a könyvet, garantálom, hogy nem sok kedved lesz kipróbálni egyiket vagy másikat.

Noha előfordul majd, hogy a megfelelő „szakzsargon”-hoz folyamodom, ezt csak azért fogom tenni, hogy valamelyest színesítsem, és könnyebben fogyasztható formába öntsem a mondandómat. Nyakamat rá, hogy az esetek döntő többségében akkor is ki fogod találni, miről van szó, ha akkor olvasod először az adott kifejezést. Másrészről viszont, ha te vagy az az ember, akinek még a Super Mario sem mond semmit, akkor a te kedvedért akár még némi magyarázatot is hajlandó vagyok közbeiktatni, csak hogy ne maradjon benned hiányérzet. Nos, felkészültél? Akkor helyezd magad áram alá, és máris betöltheted a következő pályát!

Loading
Pozqju

2. szint - rendszerkövetelmények

Az élet egy unalmas játék, de a grafikája felülmúlhatatlan. - hangoztatta egyik ismerősöm rendszeresen, és akkoriban még talán egyet is értettem vele. Ma azonban... Hogy unalmas lenne?! A legkevésbé sem! (Természetesen, a grafikai megoldásokat továbbra is hosszasan dicsérhetném.)

Az élet azért tűnik unalmas játéknak, mert a legtöbben pusztán a demó verziót játsszák. Azt gondolják, tudják, hogy működnek a dolgok, noha meglepő módon csupán egy aprócska szeletét látják a teljes képnek. Nincs hozzáférésük az összes pályához, az összes tárgyhoz és eszközhöz, illetve csak korlátozott mértékben képesek szintet lépni. Nem véletlenül nevezem én ezt demó verziónak. Ez csupán egy kis ízelítő, mely felfed bizonyos részleteket a játékból, és meghozza a kedvét a leendő játékosoknak, hogy előfizessenek a teljes verzióra. Nem célszerű tehát ezt a fajta élményt összetéveszteni az élet *teljes* megélésével. Fogadj el egy tanácsot: ne várj túl sokat egy lebutított verziótól, és nem fogsz csalódni.

A demó verzió fogalmát az egyik legjobb barátommal találtuk ki, még jó néhány évvel ezelőtt. Akkoriban egész nyarakat töltöttünk együtt, lényegében semmittevéssel. Naphosszat az utcán lógtunk, fel-alá járkáltunk, beszökdöstünk a suliuvarra, gyümölcsöt szedtünk a fákról, plázákban múltunk az időt, és ételmaradéokra vadásztunk a legkülönbélebb gyorséttermekben. Pénzünk nem volt, ahogy más elfoglaltságunk sem nagyon. Eközben pedig csak néztük, hogy mások mi mindent tesznek, amit mi nem: autót vezetnek, moziba mennek, ruhákat vesznek, nyaralni indulnak a családdal, stb. Nyilvánvaló volt, hogy nekik megvan a hozzáférésük egy csomó olyan extrához, amelyhez nekünk nem volt. Így született meg a demó verzió elmélete, mely igen szemléletesen lefedi, miről is van szó voltaképp.

Egy nagy csapda azonban van a dologban. Ha bármely programhoz letölt az ember egy próbaverziót, általában pontosan tudja, mit fog kapni, hiszen oda van írva a letöltésnél: *próbaverzió*. Az élet azonban nincs felcímkézve, így, amint azt már említettem, a számtalan próbaverzió egyikét egy kevésbé gyakorlott játékos könnyen összetévesztheti a komplett játékkal, így aztán igen hamar kiábrándulhat belőle. *Ennyi az egész? Ne már!* Ez aztán odavezet, hogy kalandvágját inkább egy virtuális valóságban igyekszik csillapítani, ami vagy sikerül neki (ideig-óráig), vagy nem.

Számomra ez az egyetlen lehetséges ok, amiért sokan az online szerepjátékok világához fordulnak és valahogy ottragadnak. Egyszerűen nem köti le őket eléggé az élet játéka, így kénytelenek mással játszani helyette. Ám hangsúlyozom, ez csakis akkor lehetséges, ha valaki tudtán kívül a demó verzióra fizetett elő, ennek ellenére abban a hitben él, hogy amit kapott, az a teljes csomag. De komolyan. Akárhogy is gondolkodtam, nem jutott eszembe más indok. Ez a csalódottság persze sokféle álarcot ölthet, látszólagos sikertelenség az ember karrierjében, viszonzatlan szerelem, betegség, stb. Nem részletezem, biztosra veszem, hogy érted, miről beszélek. Ez a fajta menekülő hadjárat a fizikai világból a virtuálisba azonban nem igen lehet tartós, tekintve, hogy a virtuális valóságok által nyújtott lehetőségek meg sem közelítik azt, amit a való élet nyújthat. Erről azonban majd később.

Gondolkodj el a következőn: Ha egy játék demó verziója, amiben egyébként van bőven lehetőség (pl. lenyűgöző grafika, élethű dialógusok, szabadon alakítható story, stb.) nem elégíti ki minden igényed maradéktalanul, mit teszel? Lecseréled egy silányabbra (ami legalább teljes egészében rendelkezésedre áll), vagy inkább megnézed, mit tartogat még számodra a komplett kiszerelés? Szerintem egyértelmű. Ha vannak dolgok, amiket még ki szeretnél próbálni, de ezt csak bizonyos

updatek árán teheted meg, mi értelme lenne egy másik játékhoz menekülni, csak hogy ne kelljen letölteni azt a néhány egyszerű frissítést?

Honnan tudhatod, hogy a teljes játékot játszod, vagy csak egy próbaverziót? Egyszerű: jelen pillanatban valószínűleg csak egy próbaverziót. Bocs, ha kiábrándítottalak, de ez az igazság. Valakihez képest mindig kevesebb extrát birtokolsz. A teljes verzió valójában magában foglalja a yachtokat és a magánrepülőket is, a milliárdos vállalkozásokat és a hosszú, világ körüli utakat, sőt, még nagyon sok mindent ezen felül. Valójában igen nehéz meghatározni, mit tekintünk *teljes* verziónak, hiszen akárhogy is próbáljuk, azt tapasztaljuk, hogy mindig van több, mindig van feljebb. (Hát nem nagyszerű?) Ha minden áron egyszerű és érthető megfogalmazást akarunk keresni, talán a következő lenne a legmegfelelőbb:

„Az élet teljes verziója azt jelenti, hogy eljutottál egy olyan létállapotba, ahol belátható időn belül bármit meg tudsz valósítani, bármit véghez tudsz vinni, amihez csak kedved támad, mások hasonló törekvéseinek megsértése nélkül.”

Ezt a megfogalmazást legelőször Bob Proctor szájából hallottam, nem pont ebben az összefüggésben, de itt is tökéletesen megállja a helyét. Természetesen, aki bele akar kötni, az bele is fog. Például, ha azt mondod, hogy te az óceán felszárítását szeretnéd megvalósítani, ami nagy valószínűséggel több időt venne igénybe, mintsem, hogy megéld, így hát minden bizonnyal nem fog sikerülni, azt mondom, rendben, oké, nyertél. Ha azonban egy kis komolyságot erőltetsz magadba és belegondolsz, mi az, amit *valóban* el szeretnél érni, beláthatod, hogy egyik sem telne évmilliárdokba. Még ha magadról nem is hiszed, hogy sikerülne összehozni egyiket vagy másikat, ha vetsz egy pillantást mindazokra, akiknek előtted már sikerült (vagy az, amit te tervezel, vagy valami hasonló), máris láthatod, hogy nagyon is lehetséges.

Még egy lényeges információ a próbaverzió kontra teljes verzió kérdéshez. Az élet játékának a szó szoros értelmében nincsen „teljes” verziója (ismét egy kiábrándító megállapítás). Nincsen, hiszen, amint azt már kifejtettem, mindig találsz majd olyasvalakit, aki nálad több kiegészítővel játszik, aki nálad magasabb szinten áll, aki nálad előrébb tart. Ez már csak ilyen, de ha belegondolsz, épp ebben rejlik az élet igazi varázsa: a véget nem érő fejlődés és gyarapodás lehetőségében. Még a legnagyobb játék is értelmét veszti, amint eléred a maximális fejlettségi szintet. Onnantól kezdve nincs is értelme az egésznek. Az élet játékában ilyesmi nem fordulhat elő, így a szórakozás is jóval tartósabb. A teljes verzió voltaképp abból áll, hogy újabb és újabb „kiegészítőket” szerzel be, melyek új pályákat nyitnak meg, új karaktereket, új eszközöket, stb. Természetesen kiegészítőkből is végtelen számú integet rád az univerzális játékbolt polcain, neked csupán győznöd kell válogatni köztük. Ha ebből az újfajta megvilágításból szemléljük, a „teljes verzió” voltaképp az az állapot, amikor annyi hűségpontot halmoztál fel már a boltban, hogy ingyen házhoz szállítják a legfrissebb újításokat, szinte kérés nélkül. Amikor egyfelől jó néhány kiegészítővel rendelkezel már, másfelől pedig minden egyéb kiegészítő, amit csak el tudsz képzelni, ott van tőled egy karnyújtásnyira, neked szinte csak el kell vened és fel kell telepítened.

No, előljáróban ennyit a demó verziókról, csupán szerettem volna, ha tisztában vagy vele, mit is jelent a „nem teljes változat” fogalma, mielőtt rátérnénk magukra a rendszerkövetelményekre. Mi is kell ahhoz, hogy valaki elkezdhesse az élet játékát? Nos, egy olcsó demó változatot gyakorlatilag bárki elfuttathat magának, ezeknek ugyanis nincsenek különösebb rendszerigényei. Ami a tárhelyet illeti, abból úgyszintén végtelen mennyiségű áll rendelkezésedre (a játék méreteihez igazítva), így amiatt egy percig sem kell aggódnod. Az univerzum végtelen, a benne található anyag pedig úgyszintén, így aztán semmi sem akadályozhat meg abban, hogy egyre több kiegészítővel lásd el saját verziódat. A kezdeti verzió tehát alanyi jogon jár mindenkinek, még csak a telepítéssel sem kell

vesződnöd, ugyanis automatikusan telepíti magát. Nem kell mást tenned, mint megszületned valahol (akárhol), megfigyelni, mit csinál az első négy ember, kivel találkozol, és leutánozni őket. A program máris fut, mégpedig pontosan az a verziója, amellyel az általad követett személyek is játszanak. Ez már csak így megy. Első körben mindig a hozzád legközelebb álló játékosok verzióját kapod. Amint már mondtam, ez még automatikusan történik, nincs beleszólásod. A rendeléseket majd csak ezt követően tudod leadni.

Szeretném, ha tudnád, hogy meglepően sokan megmaradnak a kezdeti verziónál, amelyet tulajdonképpen tudtuk és beleegyezésük sóztak a nyakukba, mit sem tudván a tonnányi extráról, melyek bármikor feltelepíthetnének. Szomorú, nem igaz? Nem csoda, hogy hamar elunják a dolgot, ha egyfolytában ugyanazon a pályán játszanak, és még csak nem is fejlődnek közben.

Nézzük, mi a helyzet a „teljes” változattal, vagyis a kiegészítőkkal, melyeket szép sorjában tudunk feltelepíteni. Itt már jóval több mindenről fogok szólni, hisz a prémium változat megkövetel egyet s mást a hardveredtől, amit a korábbi, lebutított változatok még nem. Érdemes hát beiktatnod egy aprólékos karbantartást, hogy megfelelő platformot teremts a játék valamennyi extrájának futtatásához.

Az első és legfontosabb rendszerkövetelmény, melynek *muszáj* teljesülnie, az a téves társadalmi előítéletektől való teljes körű megszabadulás. Mint már mondtam, a kezdeti verzió, amit kézhez kapsz mindig megegyezik azzal, amit a körülötted lévő játékosok is játszanak, és ez még nem minden. Léteznek vírusként terjedő állítások, közkeletű hiedelmek, melyek igen gyorsan képesek megfertőzni a géped. Ezek aztán blokkolnak bizonyos funkciókat a programon belül, lényegében tönkretéve ezzel a játékélményt. Amint a játékon belül találkozol valakivel, hajlamos vagy átvenni ezeket a vírusokat, ám ne félj, nem vagy teljesen védtelen velük szemben. Ha nem értenéd, miről is van szó, elárulom: téves negatív meggyőződésekről. Közkeletű hazugságokról. Társadalmilag elfogadott ostobaságokról. Mielőtt még ajánlanék egy jó vírusirtót számodra, vegyük át (a teljesség igénye nélkül, persze), melyek a leggyakoribbak ezek közül. Vigyázat: a most következő állítások **MINDEGYIKE HAMIS**. Ha eddig bármelyiket is igaznak gondoltad, vagy nem utasítottad el kategorikusan, ideje újragondolnod a világról alkotott elképzeléseidet.

A pénzért keményen meg kell dolgozni.

A sikerhez szerencse kell.

Akinek sok pénze van, tisztességtelen úton szerezte.

A szex bűn.

A házasság előtti szex bűn.

Az életed azon múlik, ki nyerte a legutóbbi választásokat.